

МАКЕДОНСКА СВАТБА

Поканени сме на сватба въ село. Дѣдо Даме жени внукъ. Далечъ е селото. На върха на една стръмна македонска планина е скжтано то срѣдъ скали и джбрави. Пжтьтъ до него е труденъ. Но мжжитъ и умората не ни плашатъ. Искаме да видимъ македонска сватба. Разправяха, че дѣдо Даме готвѣлъ да направи голѣма сватба.

— Незапомнена сватба ще вдигна, — казвалъ старецътъ. — Нека се знае, че майка Македония е свободна и весела.

Пристигнахме въ селото. Чуваме весела гайда да ситни сватбарски, игриви пѣсни. Ехтятъ и гръмежи.

— Добре дошли, добре дошли! — Посрѣща ни веселъ дѣдо Даме. Здрависватъ ни всички.

На двора сж окачени дароветъ на булката. Килими, изтъкани и шити изкусно, шарени македонски ризи, пѣстро-цвѣтни чорапи. Разглеждаме тия дарове на македонската булка съ обрадвани души. Сънъ ни се струва всичко. По-рано гледахме живописнитъ македонски килими, ризи и дрехи само по картинкитъ. Само чувахме и четѣхме за хубавитъ македонски сватби. А сега можемъ всичко да видимъ съ очитъ си, а и да си тропнемъ на сватбено македонско хорце.

— Бре, бре, бре-е-е! Да живѣе свободата! — Вика кумътъ и вдига пушка къмъ небесата. Силенъ гръмъ оглася селото и лети къмъ планинитъ Бабуна и Шаръ, които гордо се извишаватъ въ далечината.

— Да си гръмнемъ на воля! — Продължава кумътъ. — А то по-рано, какво бѣше? Криехме ги дълбоко, тия гласовити пушки. Пазѣхме ги само за бой съ тиранитъ.

Извива се шарено хоро. Стройни македонски моми играятъ гиздаво. Облѣчени сж въ шарени носии, съ дълги, бѣли поли и ржкави. Весели смѣхове заливатъ хорището.

— Запѣйте нашенски, български пѣсни! — Подхваща прегърбенъ старецъ. — По-рано, който запѣеше българска пѣсень, бѣ хвърлянъ въ затвора. Сега можемъ да пѣемъ, колкото си искаме нашенски пѣсни.

Запѣватъ крѣшни македонски пѣсни.

— Пѣйте, пѣйте, деца! — Вика една бабичка насълзена. — Моятъ старецъ лежа три години затворъ, защото бѣ